

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

**NU EXISTĂ PROVOCARE
PREA MARE**

Înfruntă vântul

Viața este o ascensiune

Și merită tot efortul

Ești la anaghie?

Lasă-L pe El să se ocupe

NOTA EDITORULUI MOMENTELE DE DIFICULTATE

Acum, când scriu aceste rânduri, am niște probleme cu mașina. Am probleme de ceva vreme cu ea și când mi se pare că le-am rezolvat, nu după mult timp, apar altele. M-a costat deja destul de mult timp și bani și se pare că încă mă va mai costa ceva până să rezolv problema de bază. Când lucrurile nu se rezolvă așa cum ar trebui, eu devin stresat; piaza mea rea din ultima vreme.

Poate treci și tu, chiar acum, prin momente dificile. Sau poate te confrunți cu o greutate majoră sau cu un necaz. Poate ți-ai pierdut recent slujba sau pe cineva apropiat. Poate ai fost înfrânt de prea multe ori și nu-ți poți imagina să se întâmple nimic bun în viața ta, ca să ai și tu un moment de respiro.

Indiferent cu ce te confrunți, nu ești singur. Iisus Însuși a trecut prin momente dificile – ba chiar L-a întrebat pe Tatălui Său dacă era absolut necesar să treacă prin judecata și execuția Sa.¹

Uneori dificultățile noastre pot fi atât de copleșitoare că ne paralizază. Când ne simțim blocați de frică sau de durere, incapabili să facem și cel mai mic pas spre progres, avem nevoie de un ghid – cineva sau ceva care să ne aducă speranța și să ne lumineze calea spre vindecare. Poate fi un prieten, o carte sau un site de web, o melodie sau, cel mai important, Dumnezeu. Indiferent de circumstanțele sau de dificultățile noastre, putem sta liniștiți că Dumnezeu va fi mereu statornic.²

Dacă se întâmplă să treci chiar acum printr-o perioadă dificilă; sau dacă cunoști pe cineva mâncat de griji, atunci ai venit acolo unde trebuie pentru vindecare. Eu sper ca mașina mea să meargă în cele din urmă ca nouă. Însă ceea ce este mai sigur este că Dumnezeu te va ajuta să treci prin dificultățile tale. Cuvântul Său promite „Când strigă cei fără prihană, Domnul aude și-i scapă din toate necazurile lor”.³

Samuel Keating
Editor executiv

1. Vezi Matei 26:29.
2. Vezi 2 Tesaloniceni 3:3.
3. Psalmul 34:17

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contactus
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2015 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-178-X

PEȘTERILE

DE JOYCE SUTTIN

CA ACTIVITATE DE ZIUA LUI, fiul meu de treisprezece ani a vrut să exploreze peșterile din zona casei noastre. Eu n-am fost prea entuziasmată de această idee, dar în ciuda eforturilor mele de a propune o altă alternativă nu l-am putut face să se răzgândească așa că, într-o zi extrem de călduroasă, am pornit în excursie împreună cu cumnata mea și cei trei copii ai noștri. Ajunși la gura unei peșteri imense îmi simțeam inima bătând cu putere dar curând am fost plăcut surprinsă să găsesc că în peșteră era o cale de acces de coborâre lină și bine luminată. Pe măsură ce coboram am simțit ca și cum era pornit aerul condiționat.

Citind semnele și studiind formațiunile de roci și de cristale am început să apreciem rocile în cu totul altă lumină. Ceea ce părea de nepătruns în întuneric, acum strălucea minunat în luminile colorate.

1. Vezi 1 Ioan 1:5.

Am petrecut ore în șir în subteran ca apoi să ne întoarcem la suprafață cu o nouă apreciere a minunilor creației lui Dumnezeu și a frumuseților ascunse impresionante.

Eu eram într-un punct în viața mea în care mă simțeam ca pierdută în niște peșteri spirituale. Lumea mea era cu susul în jos și mă simțeam distantă față de tot ce îmi era cunoscut. Mă simțeam și izolată și fără un scop în viață. Însă acele câteva ore în peșteră m-au ajutat să privesc lucrurile într-un mod nou.

Mi-a reamintit că Dumnezeu este lumina și că în El nu există întuneric.¹ Chiar și în locuri aparent înspăimântătoare, lumina Lui este prezentă ca să-mi călăuzească fiecare pas și să mă ajute să nu cad. Lumina Lui nu numai că mă protejează, dar mă și ajută să văd frumusețile din jurul meu. Viața mea este plină de lumină atâta timp cât stau în prezența Lui.

Uneori calea lui Dumnezeu ne duce prin locuri umbrite. Atunci ochii noștri au nevoie de timp ca

să se obișnuiască cu schimbarea și să poată vedea lucrurile așa cum sunt ele. Dar chiar și în întuneric există progres, frumusețe și ordine. Precum situația din acea zi, explorând peștera împreună cu fiul meu, mi-am dat seama că am nevoie să fiu și distractivă și aventuroasă.

M-a ajutat de asemenea să-i apreciez pe cei care au mers înaintea mea. Cineva trebuie să fi mers în întunericul peșterii și s-a muncit să facă drumul mai sigur, să monteze lumini și semne. Mi-am dat seama că trebuie să petrec mai mult timp citind materiale de devoțiune scrise de alții care înțeleg situația în care mă găsesc. Ei mă pot ajuta și mă pot învăța lecții profunde de credință și mă pot încuraja să continui să am încredere în mâna iubitoare a lui Dumnezeu și în călăuzirea Sa în viața mea.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESORĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

ESTI LA ANAGHIE?

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

AU EXISTAT PROBABIL MOMENTE CÂND TE-AI SIMȚIT stors până la ultima picătură și nu ai mai avut nici un gram de putere sau de voință în tine. Și apostolul Pavel a recunoscut că „nu mai trăgea nădejde de viață”¹ și sunt convinsă că mulți dintre noi am trecut prin situații de o asemenea anvergură. Ajunsesem până acolo încât să nu fim în stare nici să ne dăm jos din pat de dimineață și să înfruntăm o altă zi și cine știe,

1. Vezi 2 Corinteni 1:8.

2. Fapte 20:24

3. Vezi 2 Corinteni 4:8.

4. 1 Corinteni 15:58.

5. Vezi Psalmul 62:6.

6. Vezi Psalmul 46:1; 18:1-2; 121:1.

7. Isaia 50:7

8. Ieremia 31:3; Isaia 54:10; Evrei 13:5

9. Vezi Iacov 4:8.

poate chiar tu treci printr-o astfel de situație chiar acum. Sau poate ești într-o astfel de situație de ceva vreme.

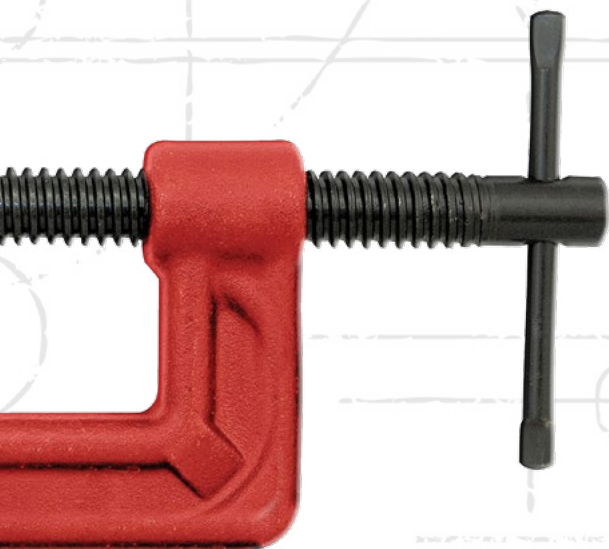
Dar iată partea importantă: în ciuda dificultăților sale – atât sub forma persecuțiilor exterioare cât și de disperare, descurajare și îndoială interioară – Pavel nu a renunțat și a declarat că „Dar eu nu țin numai de la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Iisus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”.²

Iată un lucru bun pentru noi să ne reamintim: „Voi continua indiferent de ceea ce se întâmplă. Nu voi lăsa să mă scoată de pe calea vieții pe care Dumnezeu mi-a dat-o”. Acesta este genul de hotărâre care l-a ajutat pe Pa-

vel să meargă mai departe, încât, deși era „în grea cumpănă” nu era „deznădăjduit”.³

„De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sportiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică”.⁴ Cum poți fi de neclintit? Ținându-te de Stâncă – Iisus.⁵ Tot restul este instabil și poate fi dus de valurile vieții. Singurul lucru care va rămâne nemșcat este Iisus!

Și nu te îngrijora dacă crezi că nu ești suficient de puternic ca să te ții de El, pentru că nu trebuie să fii puternic în tine însuși. Dumnezeu îți va da această putere.⁶ Tot ce trebuie să faci este să-ți pui voința de partea Sa și să dorești să te ții de El, iar El îți va da puterea de a te ține chiar și atunci când crezi că nu mai rezști.

Când ți se va mai întâmpla ceva aparent rău, caută în el atingerea divină. Caută sufletul situațiilor zilnice, obișnuite, din viața ta. Caută sclipirea, caută lumina. – Leigh Hershkovich

Norii nu prevestesc întotdeauna ploaia, tot așa nici dificultățile nu prevestesc eșecul. – Kevin McKoy

Însă trebuie să decizi în inima ta că Îl vei urma pe Dumnezeu indiferent de ce se va întâmpla. După cum a spus Isaia: „Dar Domnul Dumnezeu m-a ajutat; de aceea nu m-am rușinat, de aceea mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine”.⁷ Probabil că el trecea printr-un moment foarte dificil, însă a fost hotărât să se țină de Dumnezeu indiferent de ce se va întâmpla; iar dacă faci și tu la fel, atunci nu vei fi dat nici tu de rușine.

Când viața îți este împovărată de probleme este firesc să te întrebi „de ce”. Unul dintre motive este că viața este o strădanie continuă. Oriunde te-ai afla, oricine ai fi, oricare ar fi slujba ta, viața pe pământ ca ființă umană implică multe probleme, punct. Și, crezi sau nu, acesta este planul lui Dumnezeu.

Uneori suntem tentați să ne întrebăm: *Cum voi trece prin asta? Este mult prea mult pentru mine!* Ne putem consola știind că Dumnezeu permite aceste lucruri ca parte din planul Său pentru noi. Uneori El permite să vedem muntele din fața noastră ca să ajungem la capătul puterilor noastre și să recunoaștem că nu putem răzbi fără ajutorul Său.

Dacă problemele ar fi mai mici am gândi că, poate, le-am putea rezolva singuri, am fi tentați să încercăm să le abordăm în puterea noastră. Dar dacă sunt prea dificile și prea mari, atunci ajungem în punctul în care le încredințăm cu adevărat Lui.

Indiferent de ceea ce simțim, dacă Îl iubim pe Dumnezeu și umblăm prin credință și urmăm Cuvântul Său, atunci știm că re-

lația noastră cu El este solidă. Și cu siguranță știm că dragostea Sa pentru noi este neschimbată și nemișcată. El spune: „Te iubesc cu o iubire veșnică. Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine. Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”.⁸

Deci, indiferent cât de „storși până la ultima picătură” ne simțim, nu suntem singuri. Dragostea Sa este alături de noi – întotdeauna. Dacă ne apropiem de Dumnezeu și El se va apropia de noi”.⁹ Ce gând liniștitor!

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI,
PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

NU EXISTĂ PROVOCARE PREA MARE

DE IRIS RICHARD

TREZINDU-MĂ ÎNCET DIN ANESTEZIE, după operația la spate, auzeam ca în surdină voci în jurul meu.

L-am auzit pe doctor prognozând descurajator: „S-ar putea să nu poată duce o viață normală și cu siguranță n-ar trebui să aibă copii cu problemele ei așa de serioase de spate”.

Altcineva adăugă: „Dacă scolioza progresează tot atât de repede ca până acum s-ar putea ca la 30 de ani să fie în scaun cu rotile”.

Mai târziu, în acea zi, când am ajuns acasă, m-am încuiat în cameră și am stat la fereastră cu orele, privind în gol cerul mohorât și plin de nori, plângând. Nu mă puteam gândi decât că îmi voi petrece toată viața în scaun cu rotile.

Aveam douăzeci de ani când am fost diagnosticată cu scolioză severă în trei părți pe coloană. După di-

agnosticare am fost de nenumărate ori la doctor și în spital. Scolioza s-a înrăutățit rapid. Ca să încetinesc încovoierea coloanei am început să dorm noaptea într-un mulaj de ghips iar ziua să port un corset de plastic.

Mi-am pierdut bucuria de a trăi și am devenit timidă și introvertă, de frică să nu mi se observe spatelile strâmb. Purtam haine largi ca să ascund ușoara cocoșă care mi se formase pe partea dreaptă a spatelui din cauza curbării coloanei. Dar, în ciuda disperării mele, o voce interioară mă încuraja să nu renunț, iar în cele din urmă, după luni lungi de fizioterapie grea, a început să se vadă un progres ușor de vindecare.

Cu timpul mi-a crescut și credința în Dumnezeu și am înțeles că rugăciunea îmi mărește șansele de succes în atingerea țelurilor vieții mele, în ciuda eșecurilor pe care

condiția mea fizică cronică mi le aducea în cale. Dumnezeu a trimis niște oameni deosebiți în viața mea, precum talentata maseuză terapeut care m-a ajutat ani la rând cu serviciile ei și prietenii care m-au ajutat la nașterea celor șapte copii ai mei. Am învățat să trăiesc pozitiv cu această provocare fizică și chiar să-mi îmbunătățesc sănătatea. Din fericire, prognoza că voi ajunge în scaun cu rotile nu s-a adeverit, iar scolioza nu s-a agravat.

Acum, după aproape 50 de ani, sunt recunoscătoare pentru obstacolele pe care am învățat să le depășesc. Rugăciunea mi-a dat victoriile peste ceea ce păreau a fi înfrângeri care puteau să-mi pună viața în pericol.

IRIS RICHARD ESTE CONSILIERĂ ÎN KENIA, UNDE A FOST ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995. ■

CURCUBEUL DE DUPĂ FURTUNĂ

DE ELSA SICHROVSKY

AM AFLAT PENTRU PRIMA OARĂ DE FU-HUA CHUANG când am vizionat împreună cu familia mea un documentar despre tineri foarte talentați dar cu disabilități fizice. M-a impresionat zâmbetul ei luminos, ce reflecta frumusețea sufletului ei.

În 1994 Fu-Hua era o fată taiwaneză de 10 ani, plină de viață și talent, printre primii în clasa ei, care visa să ajungă artistă. Însă tragedia a lovit când fu prinsă într-un incendiu în casă împreună cu familia ei. Deși au supraviețuit cu toții, Fu-Hua căzu în comă profundă timp de trei luni din cauza fumului inhalat. Când și-a recăștigat cunoștința s-a observat că fumul otrăvitor i-a schimbat radical și iremediabil viața, lăsând-o oarbă, mută și paralizată de la gât în jos. În afara mobilității capului și gâtului, singura capacitate fizică pe care o mai avea era auzul.

Cu trecerea timpului prietenii și foștii colegi au uitat-o, iar Fu-Hua a căzut în depresie

profundă cu gânduri de sinucidere. Ce viață mai avea în căruț cu roțile, dependentă de mama ei să o îmbrace, să o hrănească și să o ajute și cu cele mai de bază nevoi?

Însă un program de televiziune creștin a penetrat chinul ei și a inspirat-o să-și pună încrederea în Dumnezeu. Pe măsură ce credința ei creștea, creștea și speranța ei; iar din speranța ei s-au născut trei vise – să meargă la facultate, să devină scriitoare și să răspândească iubire în toate colțurile lumii. Între sesiunile de terapie fizică Fu-Hua a ascultat peste 300 de cărți în format audio, ceea ce a ajutat-o să își însușească materia școlară și să termine liceul. Apoi profesorii ei au ajutat-o să intre la universitate, iar în prezent ea lucrează la obținerea diplomei.

Deși își mișcă capul cu mare dificultate pentru a comunica în codul Morse, Fu-Hua a compus peste 300 de poezii care prezintă

optimistic chinurile, credința și experiențele ei. Prin aceeași metodă, Fu-Hua ține discursuri motivaționale în licee din Taiwan și China. Prin aceste discursuri ea a atins inimile a mii de oameni cu mesajul de dragoste și de speranță al lui Dumnezeu. Visurile ei s-au împlinit!

Fu-Hua avea toate motivele ca să renunțe la viață, însă ea a ales nu doar să trăiască, dar și să-i încurajeze pe alții. Deși viața ei va fi mereu încărcată cu durere, dificultăți și chinuri din cauza condiției sale fizice, Fu-Hua spune: „Viața este un drum. Uneori ne confruntăm cu durere, eșec și necazuri, dar dacă avem credință, viitorul este întotdeauna luminos”.

ELSA SICHROVSKY ESTE ELEVĂ DE LICEU. EA ȘI FAMILIA EI DESFĂȘOARĂ MUNCĂ VOLUNTARĂ ÎN TAIWAN. CITEȘTE MAI MULTE DESPRE POVEȘTEA LUI FU-HUA PE SITE-UL: [HTTP://WWW.WANTCHINATIMES.COM/NEWS-SUBCLASS-CNT.ASPX?ID=20111211000026&CID=1603](http://www.wantchinatimes.com/news-subclass-cnt.aspx?id=20111211000026&cid=1603). ■

Viata este o ASCENSIUNE

DE ANNA PERLINI

ZILELE TRECUTE NIȘTE PRIETENI M-AU LUAT ÎNTR-O

excursie la munte, ceea ce eu credeam că va fi o ascensiune scurtă. Am parcat mașina și am privit către vârful muntelui. Ne-am scos echipamentul de cățărat, ne-am pus bocancii și am luat în rucsaci tot ce aveam nevoie.

Nu pare prea departe sau prea dificil. Bine! am gândit eu.

Iarna trecută m-am lovit la genunchi și acum mă simțeam puțin ieșită din formă. În orice caz, speram la ceva simplu.

Am început să mergem în sus, dar nu după mult timp au început să mă doară picioarele și respiram anevoios, însă încă speram că va fi o excursie scurtă. Cărarea devenea din ce în ce mai pietroasă și mai expusă vântului. Eram încă înconjurați de copaci înalți care ne blocau vederea. Am presupus că am făcut ceva progres ținând cont de timpul care a trecut, dar de abia după ce am ieșit din pădure și ne-am oprit într-un loc de unde se vedea priveliștea minunată, am putut vedea cu adevărat progresul pe care l-am făcut și cât mai aveam de mers până în vârf.

Acele câteva minute petrecute admirând priveliștea lacului de la picioarele noastre, făcând o poză și luând o gură de apă, ne-au încurajat și ne-au dat sentimentul că mergem în direcția cea bună și că progresăm, chiar dacă vârful era încă destul de departe.

1. Proverbe 25:11

2. <http://www.perunmondigliore.org/>

Apoi cărarea s-a transformat într-un adevărat urcuș și am început să mă panichez puțin. Norii se adunaseră pe cer și au început să cadă câțiva stropi de ploaie, din care cauză pietrele au devenit alunecoase. Ne-am întâlnit și cu alții în drum, unii călărători cu experiență, alții care urcau pentru prima oară. Nesiguranța vremii i-a neliniștit pe toți. Ploaia nu a durat mult însă cerul a rămas înnourat. Nu a fost un urcuș ușor însă priveliștea a devenit și mai interesantă și mai maiestooasă. A meritat cu adevărat efortul.

La un moment dat, pe o porțiune mai dificilă, prietenul meu mai experimentat mi-a șoptit la ureche: „Te descurci bine, să știi. Sunt și alții care urcă muntele azi și se descurcă mai greu ca tine”. Acele câteva cuvinte au avut un efect profund asupra mea: m-au făcut să-mi întorc privirea de la mine și dificultățile mele. M-am uitat la o față care urca pentru prima oară și care părea cam îngrijorată. Urca încet, ajutată de prietenul ei. I-am zâmbit și i-am adresat câteva cuvinte. Ce mare ajutor este încurajarea: „Un cuvânt spus la vremea potrivită este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint”.¹

Și, în sfârșit, vârful!

Este ceva uimitor să atingi vârful, indiferent cât de grea a fost urcarea, iar în acel moment m-a copleșit un sentiment magic de liniște și mi-au dat lacrimile. Se putea vedea cărarea pe care am urcat. Avea multe curbe, ceea ce a făcut călătoria mai bogată – nu mai ușoară, dar cu siguranță mai interesantă și mai captivantă.

La coborâre mi-au venit în minte diferite evenimente din viața mea. Când ești într-o pădure deasă, într-o urcarea dificilă, îți este de obicei greu să înțelegi pe unde te afli sau să-ți aduni puterea și convingerea să continui. Nu simți decât transpirația, solicitarea și oboseala. În acel moment este foarte ușor și chiar de înțeles să renunți și să faci cale întoarsă și, să fii sinceră, așa am fost tentată să fac și eu.

Ce m-a ajutat să continui a fost Iisus și Cuvântul Său, precum și încurajarea și susținerea prietenilor dragi care au apărut în calea mea.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOARE A ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER UN MONDO MIGLIORE,² ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995. ■

ÎNFRUNTĂ VÂNTUL

Dacă o pasăre zboară de plăcere, zboară în direcția vântului, dar dacă dă de pericol zboară și împotriva vântului ca astfel să se ridice în văzduh.

– Corrie ten Boom (1892-1983)

Câștigi putere, curaj și încredere cu fiecare experiență în care te oprești cu adevărat ca să privești frica în ochi. Trebuie să faci ceea ce crezi că nu poți face.

– Eleanor Roosevelt (1884-1962)

Ceea ce încercăm să evităm și cărora ne împotrivim – încercările, suferința și persecuția – sunt exact ceea ce ne aduce bucurie din abundență. Valurile uriașe care îl sperie pe înotătorul simplu, îl entuziasmează pe surferul care merge pe ele. „Noi suntem mai mult decât biruitori prin El” în toate aceste lucruri – nu fără ele, ci în mijlocul lor. Un sfânt nu cunoaște bucuria Domnului în ciuda necazurilor, ci în urma lor.

– Oswald Chambers (1874-1917) ■

Cei mai puternici oameni – cei care râd
cel mai tare cu sinceritate – sunt cei
care au luptat bătăliile cele mai grele.
Deoarece au hotărât în sinea lor să
nu lase nimic să-i rețină, ei arată lumii
cine este șeful. – *Autor necunoscut*

RESURSELE DIN ADÂNCURI

DE ROSANE PEREIRA

EXISTĂ O FABULĂ VECHĂ DESPRE DOI VECINI care au plantat livezi asemănătoare. Unul și-a udat plantele în fiecare zi, dar celălalt doar la câteva zile. Apoi a venit sezoul secetos iar pomii primului fermier s-au uscat, în timp ce pomii celui de al doilea au continuat să crească. Deoarece acești pomi nu au fost udați atât de des, rădăcinile lor au crescut mai mult ca să ajungă la apa de la adâncime.

Îmi amintesc când a trebuit să sap și eu adânc ca să găsec apă. Familia noastră trăia într-un oraș la granița Braziliei cu Argentina. Afacerea ne mergea bine și tocmai ce ne mutasem într-o casă frumoasă cu curte în care am amenajat un teren de fotbal pentru băieții

noștri. Apoi s-a întâmplat ca soțul meu să facă infarct și după trei săptămâni la reanimare să moară. Parcă a căzut cerul peste mine.

Nu poți cunoaște emoțiile pierderii cuiva atât de apropiat decât dacă le-ai trăit tu însuși. Parcă îmi lipsea o mână, sau un picior. Îl visam de multe ori că este în preajmă, iar uneori vedeam pe cineva pe stradă și pentru o fracțiune de secundă credeam că este el, dar cu siguranță că nu era posibil deoarece el era dus la Iisus.

Ceea ce m-a ajutat să continui a fost credința mea în Rai și în faptul că într-o zi voi fi din nou cu el. Acele ape din adâncuri însemna să știi că Dumnezeu nu mă va părăsi niciodată¹ și aceasta mi-a dat puterea să înfrunt provocările care stăteau înaintea mea.

În ziua de azi mă bucur de ne-

poții mei și mă consider foarte binecuvântată. Iar când am din nou necazuri, ceea ce încă se întâmplă, îmi reamintesc cum nu m-a părăsit Dumnezeu în acea perioadă foarte dificilă, iar asta îmi dă tăria să merg mai departe. Sursa mea secretă de tărie provine din Filipeni 4:6-7, verset pe care mi l-am scris deasupra biroului:

„Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus.”

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESORĂ DE LIMBA ENGLEZĂ ȘI SCRITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA. ■

1. Vezi Evrei 13:5.

Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!

– Psalmul 91:3-4

PĂREA ATÂT DE TRIST, PRIMA OARĂ CÂND L-AM VĂZUT. Era doar cu câțiva ani mai în vârstă decât mine, dar se simțea speriat și îngrijorat, așa cum mă simțisem și eu în primele zile petrecute în acel spital impersonal.

Patul meu era în cealaltă parte a camerei dar i-am zâmbit înșelător.

„Va fi bine”.

Dar el se întoarse pe partea cealaltă, închise ochii și se prefăcu că doarme.

Spitalul este un loc ciudat. Toți pacienții sunt la același nivel; toți se confruntă cu același dușman – frica. *Care este problema mea? Mă voi face bine? Oare operația va avea succes?*

Mai târziu în acea zi am încercat să vorbesc din nou cu colegul meu de cameră. Eu eram deja în spital de aproape două săptămâni și înce-

peam să mă simt un veteran.

„De ce ești aici?” l-am întrebat.

Părea foarte descurajat, aproape că mi-a părut rău că am întrebat. Apoi mi-a răspuns în șoaptă: „Urma să plec în concediu. Mașina era în fața ușii. M-am dus încă o dată la baie. Atunci am văzut sângele...”

Și-a aranjat nervos cearșaful cu mâna. „Iar acum sunt aici în loc să fiu într-un hotel din Franța cu soția. Îmi vine să mă arunc de la fereastră”.

Atunci apărură doctorul cu o expresie sobră pe față și îi spuse noului meu prieten: „Dl Williams, operația d-voastră este programată pentru mâine dimineață”.

După ce doctorul ieși din cameră mi-am dat seama că era foarte disperat. Nu a mai vrut să vorbească și se prefăcea că doarme.

Dintr-o dată am simțit un imbold de la Duhul lui Dumnezeu.

Scrie pe o foaie câteva versete din

Psalmul 91 și dă-i-le înainte să intre în operație.

Psalmul 91? Dar dacă nu crede în Tine, Doamne?

Doar fâ-o!

Deci, așa am făcut. Asistenta i-a dat foaia a doua zi de dimineață, înainte ca să îl scoată din cameră.

Operația a reușit.

La fel și mesajul de pe foaia mea. Când am vorbit cu el a doua zi, mi-a spus: „Îți mulțumesc foarte mult pentru acele cuvinte minunate. Mi-au dat multă putere. Tu ai scris asta?”

„Nu” i-am răspuns. „Dumnezeu le-a scris. Sunt din Biblie”.

„Uimitor...” murmură el, apoi zâmbi. „Poate ar trebui să citești și eu cartea aceea”.

KOOS STENGER ESTE SCRITOR LIBER-PROFESIONIST ÎN OLANDA. ■

DE STEVE HEARTS

ADĂPOSTUL

ÎN MOMENTELE CELE MAI FURTUNOASE DIN VIEȚILE NOASTRE, ne concentrăm atât de mult ca să găsim o cale de scăpare încât uităm complet care este cel mai de încredere și mai adevărat adăpost.

Noaptea trecută nu aveam deloc somn. Treceam prin clipe de mare descurajare, de îndoială și de frustrare. Eram agitat cu mintea și cu trupul. Numai așa puteam să-mi țin mintea sub control să nu o ia razna.

Afară ploua destul de tare. Deși eram adăpostit fizic, uscat și la căldură în casă, sufletul meu simțea exact opusul. Ploaia de afară cădea la unison cu dificultățile continue cu care mă confruntam de ceva vreme. În suflet

mă simțeam expus și neprotejat de vânturile reci, ud până la piele de ploaia care părea că nu se mai oprește.

Îmi pierdeam repede speranța iar credința mea începea să pâlpaie tot mai încet. I-am spus lui Dumnezeu că îmi doream din toată inima să rezist și să fiu credincios, dar că asta va fi cu puțință doar cu ajutorul Său. Apoi am așteptat puțin în liniște.

Răspunsul pe care l-am primit a fost oarecum neașteptat. Am fost îndrumat să ascult cântecul „Hiding Place” („Adăpostul”) de Steven Curtis Chapman.¹

Am pornit cântecul, fără să mă aștept la prea mult. Oricum îl știam pe de rost. Și totuși, fiecare cuvânt mi-a mers la suflet precum o ceașcă de cafea caldă într-o zi rece și ploioasă, sau precum senzația pe care o ai când, de la frigul iernii, intri într-un loc călduros.

*Nu îți cer să îmi iei necazul,
Doamne.*

*Căci prin furtuna vieții învăț să mă
încred în Tine.*

*Dar îți multumesc pentru cuvântul
dat,*

*Și pentru dragostea cu care sunt
înconjurat.*

Tu ești adăpostirea mea,

*Sunt în siguranță în îmbrățișarea Ta,
Sunt protejat de furtuna grea.*

Când apele sporesc,

Și alerg să mă protejez,

*În Tine, Doamne, adăpostul îmi
găsesc.*

Pe măsură ce cântecul se continua Dumnezeu îmi vorbea. Îți găsești și tu adăpostul în promisiunile și în dragotea Mea? Sau ești prea ocupat căutând și sperând la o cale de scăpare din toate astea?

Eu chiar asta făceam. Speram și mă rugam să fiu salvat din această situație, în loc să folosesc Cuvântul și dragostea lui Dumnezeu pentru mine ca adăpost, așa cum trebuia

1. Ascultă cântecul aici: <https://www.youtube.com/watch?v=jdVj231fPFA>

2. Psalmul 46:1-3

3. Psalmul 57:1

4. Deuteronom 33:27

să o fac. Nu-i de mirare că mă simteam atât de expus și de vulnerabil.

Problema nu este că Eu nu pot sau că nu te voi scoate cumva din această situație, a continuat El să-mi vorbească inimii mele. *Însă între timp, lasă-Mă să-ți fiu refugiul și adăpostul pe care l-am promis să fiu pentru tine până ce trece furtuna.*

Cu aceste cuvinte mi-au venit în minte o serie de promisiuni pe care le știam de foarte mult timp.

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zguduî pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții”.²

„La umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile”.³

„Dumnezeul cel Veșnic este un loc de adăpost și sub brațe-

le Lui cele veșnice este un loc de scăpare”.⁴

Niciuna dintre aceste promisiuni nu vorbește despre „eliberare” din necaz, deși Dumnezeu poate și chiar ne eliberează în funcție de voia Sa. Însă mai important este că El este „adăpostul” nostru când trecem prin încercări și dificultăți. Precum ar fi să găsești o clădire în timpul unei furtuni; aceasta nu va face ca furtuna să înceteze însă îți va oferi adăpost în timpul furtunii.

Cu această nouă perspectivă asupra furtunilor pot să mă încred acum complet în Iisus și să mă bazez pe El să-mi fie adăpost pe tot parcursul furtunii și să las deznodământul final în mâinile Sale.

STEVE HEARTS ESTE ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD. ■

SALVATORUL PREZENTULUI MEU

Dragă Iisus, uneori simt că furtunile vieții mă copleșesc, însă Tu promiți că îmi pot găsi adăpostul în Tine. Ajută-mă să progrez în credință, să știu sigur că nu există moment în care să nu fiu umbrat de dragostea Ta. Te rog să-mi ierți greșelile, să vii în inima mea și să fii cu mine întotdeauna.

Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

– Iisus, Matei 28:20

Călătoria ta te-a modelat pentru binele tău, exact ceea ce trebuia să facă. Să nu crezi că ai pierdut vremea. Nu există scurtături în viață. Era nevoie de fiecare situație prin care ai trecut ca să ajungi unde ești acum. Iar aceasta de acum nu este cu întârziere.

– Asha Tyson

Pentru că încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Iisus Hristos. – 1 Petru 1:7 ■

Dăruiește balsamul iubirii

DE DENNIS EDWARDS

CU CÂȚIVA ANI ÎN URMĂ, în noaptea de 17 martie – Ziua de Sf. Patrick – am primit un telefon din Bermuda, de la colegul de cameră al fiului meu, de 27 de ani. Fiul meu lipsea iar hainele i s-au găsit pe o plajă din apropiere.

Prima mea reacție a fost să cad în genunchi și să mă rog cu disperare lui Dumnezeu. În timp ce mă rugam l-am văzut pe fiul meu intrând în Rai, spre bucuria părinților mei și a altora dragi nouă care au plecat înaintea noastră. Imediat am știut că nu va fi găsit în viață. Și, mai mult ca sigur, după cinci zile, trupul lui a fost găsit pe țarm.

Ce m-a ajutat să trec prin acele zile dificile? Care a fost balsamul vindecător? Desigur, relația mea cu Dumnezeu a fost cea mai mare sursă de mângâiere pentru mine, însă un alt factor cheie în procesul de vindecare tangibilă, fizică, a

fost iubirea și încurajarea pe care am primit-o de la alții.

În prima mea zi în Bermuda, când ceream indicații și direcționare într-un magazin, am menționat fetei ce lucra acolo că eu sunt tatăl unui tânăr care s-a înecat recent. „Îmi pare rău” a spus ea tandru și m-a îmbrățișat. În numeroase alte ocazii am primit astfel de încurajări de la străini.

Dumnezeu a promis să ne mângâie în clipele de necaz. Iisus a spus că ne va trimite un Mângâietor, pe Duhul Sfânt. El dorește să fim mângâiați. Dar dacă ne ținem problemele închise în noi înșine, dacă suferim în tăcere, nu vom primi iubirea și încurajarea de care avem nevoie, iar procesul nostru de vindecare va fi mai lung și poate că nu se va încheia niciodată complet.

Deci, nu ascunde aceste emoții. Nu suferi în tăcere. Spune ce ai pe suflet pentru ca alții din jurul tău să te poată ajuta să te vindeci.

Dumnezeu lucrează în felul acesta ca să ne apropie unii de alții și să ne facă brațele și mâinile și gura și urechile Lui pentru alții.

Când primim iubire și încurajare în clipele de încercare suntem apoi capabili, în schimb, să arătăm și noi o astfel de iubire și de încurajare sufletelor suferinde ce ne ies în cale. „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz”.¹

DENNIS EDWARDS ESTE PROFESOR PENSIONAR CARE A LUCRAT ÎNTR-UN ONG PORTUGHEZ IMPLICAT ÎN DONAREA DE MATERIALE EDUCATIVE PENTRU FAMILIILE SĂRACE ȘI COPIII INSTITUȚIONALIZAȚI. ■

1. 2 Corinteni 1:3-4

ULTIMA PICĂTURĂ

Momente de liniște
DE ABI MAY

„GRĂBEȘTE DE M-ASCULTĂ, Mi se topește duhul... Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeuul mântuirii mele; Dumnezeuul meu mă va asculta”. – *Psalmul 143:7; Mica 7:7*

„Ultima picătură” este ultimul lucru dintr-o serie de greutăți, poate chiar ceva foarte mic, dar care amenință să te ducă la limita suportabilului. Greutatea s-a acumulat în timp, iar în cele din urmă simți că te vei prăbuși. Nu mai poți suporta.

Însă mai suporti, sau mai degrabă ai mai suportat, altfel nu ai

fi aici ca să citești aceste rânduri. Privind în urmă la acele circumstanțe, când ai suportat ceea ce pare la momentul respectiv groaznic, poate fi o mare încurajare. Și citirea Bibliei poate fi o încurajare pentru că descrie viețile unor oameni care au fost salvați în ciuda tuturor aparențelor.

„Ajută-mă”, a cerut mama pentru fiica ei, pe care Iisus a vindecat-o.¹

„Salvează-ne Doamne, Dumnezeuul mântuirii noastre”, au cerut oamenii,² iar El i-a salvat, de nenumărate ori.

„Vindecă-mă, Doamne”, a implorat profetul Ieremia,³ care, în ciuda necazurilor sale nenumărate, printre care și închisoare și altele mai rele, a trăit o viață lungă și productivă.

„Ai milă de mine”, s-a plâns orbul lui Iisus când a trecut pe lângă el. Câteva minute mai târziu el

și-a primit vederea.⁴

„Salvează-mă!” a fost strigătul disperat a lui Simon Petru când se scufunda în valurile furtunii. Iisus și-a întins mâna și l-a salvat.⁵ Mai târziu Petru a declarat că „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”.⁶ El știa asta din experiență căci fusese salvat în atâtea feluri.

Un lucru comun în aceste exemple este că fiecare persoană, în felul ei, L-a chemat pe Dumnezeu în ajutor.

„Cheamă-Mă în ziua necazului”, ne spune Dumnezeu, dar nu se oprește aici, ci ne promite: „și Eu te voi izbăvi”.⁷

Deci, probabil că cea mai bună modalitate de a supraviețui ultimei picături este să *ceri*. Ajutorul îți stă la îndemână.

ABI MAY ESTE SCRITOARE INDEPENDENTĂ ȘI PROFESOARĂ ÎN MAREA BRITANIE. ■

1. Vezi Matei 15:22-28.

2. Vezi 1 Cronici 16:35.

3. Vezi Ieremia 17:14.

4. Vezi Marcu 10:47-52.

5. Vezi Matei 14:30-32.

6. Fapte 2:21

7. Psalmul 50:15

URCĂ PE STÂNCĂ

„Cu inima mâhnită zic: Du-mă pe stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine”.¹ „Dar Domnul este turnul meu de scăpare, Dumnezeul meu este stânca mea de adăpost”.²

Dacă te simți copleșit, urcă pe Stâncă. Tu Mă ai pe Mine, Stânca, și te poți baza pe capacitatea Mea de a te susține prin orice amenință să te copleșească. Când te simți slab din cauza îngrijorărilor și poverilor tale, când simți că depresia începe să-ți întunece gândurile și să te împovăreze cu disperare, poți urca pe Stâncă și te poți odihni în harul Meu.

Unele perioade din viața ta pot fi confuze. Uneori s-ar putea să fii aruncat înapoi și încolo și să te simți nesigur, fără să știi ce îți aduce viitorul și încontro să o apuci. Este firesc ca în astfel de momente să îți fie teamă.

Tu ești precum ucenicii Mei când erau în barcă când valurile urlau și furtuna răcnea, iar ei au stigmat: „Învățătorule! Ajută-ne! Pierim!”³ Ei au crezut că vor muri din cauză că furtuna era prea mare. Și tu poate simți că turbulențele emoțiilor tale și ale vieții tale sunt prea mari. Dar amintește-ți că Eu sunt Stăpânul ambarcațiunii tale. Eu pot liniștii mările. Eu te pot susține prin orice furtună, indiferent cât de mult ar dura. Contează pe Mine. Eu nu te voi lăsa și nu te voi părăsi;⁴ Eu îți voi fi ajutorul și tăria de care ai nevoie în mijlocul acestei turbulențe. Ține-te de Cuvântul Meu, crede în Mine prin furtună, conștientizează faptul că Eu nu te-am părăsit niciodată și nu te voi părăsi niciodată, iar Eu pot face ca toate lucrurile să conlucreze spre bine.

Caută lumina de la capătul tunelului. Odihnește-te în Mine și vei găsi o tărie pe care nu o cunoști.

1. Psalmul 61:2

2. Psalmul 94:22

3. Vezi Luca 8:24.

4. Vezi Evrei 13:5.

